

[Krag.]

Forhandling med Erhvervene, som vi ogsaa for ønskelig.

Hvis Rigsdagen, som det oprindeligt var den høje Regerings Hensigt, var kommet hjem til Paaske, saa havde man jo haft Sommerhalvaaret for sig til disse Forhandlinger; men nu fortsattes Rigsdagsarbejdet, og den fornødne Tid til disse Forhandlingers Gennemførelse blev derved givet indenfor nærværende Rigsdagssamling. Og Resultatet heraf foreligger nu fra Landstingsflertallet i det her foreliggende Lovforslag.

Jeg vil om det sige, at det bærer Vidnedsbyrd om, hvor indgaaende Landstingsudvalget, i hvert Tilfælde de 3 Partier, har beskæftiget sig med Sagen. Alle i denne Sammenhæng virkelig betydende Organisationer har haft Lejlighed til at udtale sig om Spørgsmaalet og har afgivet Responsa, skriftligt eller mundtligt. Som det naturligvis var at vente, er Erhvervsorganisationerne primært gaaet imod Lovforslaget, men subsidiært har man udtrykt en udtalt Forhandlingsvillie og fremsat Ønsker, som der i vid Udstrækning i alt Fald for et betydeligt Tals Vedkommende er taget Hensyn til ved Landstingets Behandling af Sagen. Derfor føler jeg mig ogsaa ganske overbevist om, at den Forsøgslovgivning, vi her staar overfor, fra Erhvervenes Side, vil blive betragtet som overmaade moderat.

Lad mig henvise til, at Ordet „utilbørligt“ i Forbindelse med Prisdannelser er blevet erstattet med Ordene „aabenbart urimelig“, hvorved man har faaet Tilknytning til hidtidig dansk Lovsprog, at anonyme Anmeldelser nu kræves afvist, naar de indgaar til Udvalget, at Begæring om Optagelse af Sager ikke blot skal være skriftlig, men ogsaa skal være motiveret, at Udvalget ikke mere kan tage Initiativ til Optagelse af Sager, at Adgang til Forhandling om Ændring i Prisaftaler, som foreligger til Udvalgets Undersøgelse, er berøvet Udvalget, at Domstolene og de alene faar Afgørelsen, og at den Bødetvang, som Lovforslaget i dets oprindelige Form indeholdt, er fjernet og indskrænket til, at Bøder efter Omstændighederne kan idømmes. Alt dette er Udtryk for, hvad der fra Erhvervsorganisationers Side var fremført Ønske om, og dette er blevet imødekommet i saa vid Udstrækning, som det under Hensyn til Enigheden indenfor et Flertal i Landstinget har været muligt.

Om man nu vil betragte alle disse Ændringer eller et Flertal af dem som Forbedringer eller som Svækkelse af Lov-

forslaget, ja, det er jo et Spørgsmaal om en rent subjektiv Opfattelse. Men eet staar i hvert Fald fast: med disse Ændringer har man søgt mest muligt at nærme Lovforslaget til den subsidiaire Opfattelse, som var Erhvervenes, og mit Parti og jeg mener, at der herigennem er opnaaet, at al Frygt for, at administrative og diktatoriske Indgreb i Erhvervslivet kan foregaa fra administrative Institutioners Side, nu maa være ganske ubegrundet.

Man beskæftigede sig i Landstingsudvalget med Inddragning under Loven ogsaa af Prisen paa saadanne Tjenesteydelser, som var fastsat gennem Sammenlutninger af den Art, som er omhandlet i Lovforslagets § 1. Under Hensyn til Ønskeligheden af Ligevægt i Lovforslaget overfor alle Prisdannelser, som skønnedes „aabenbart urimelige“, uanset hvor de kom fra, vilde det i og for sig have været heldigt, om en Bestemmelse om Prisen for Tjenesteydelser var medtaget i det foreliggende Lovforslag under Forudsætning af disses Tilvejebringelse ved Sammenlutningers Styrke. Men saa maatte man naturligvis kræve, at alle saadanne Tjenesteydelser, til hvilke der var knyttet „aabenbart urimelig“ Pris, var blevet stillet lige for Loven, man maatte kræve, at Bestemmelser herom omfattede Tjenesteydelser, uanset om de præsteredes af selvstændigt erhvervsdrivende eller af andre. Men paa dette Punkt kunde man ikke naa til en Overenskomst, og Resultatet deraf er blevet, hvad jeg personligt maa beklage, at Prisen for Tjenesteydelser ikke er kommet ind under Lovforslagets Bestemmelser.

Lovforslaget er et Forsøg, hvad der jo allerede er tilkendegivet derigennem, at Levetiden, hvis det ophøjes til Lov, er begrænset. Nægtes kan det ikke, at vi paa mange Omraader, ogsaa hvad Fornødenheder angaar, har høje Prisdannelser. Det er let at konstatere et stærkt og stigende procentvis Misforhold mellem Engros- og Detailpristal, og overfor denne Stigning i det procentvise Misforhold nytter det ikke, at man henviser til, at Detailpristallet ogsaa indeholder andre betydende Momenter end dem, der kommer ind under Virkningen af Prisdannelsen paa Varerne.

Men er Trusters, Kartellers og lignende monopolagtige Sammenlutningers Indflydelse paa Prisdannelsen ikke medvirkende til dette Misforhold, er de ikke en af Aarsagerne til, at Prisniveauet stadig holder sig højt? Og maatte det vise sig, at en Lovgivning som den, vi her beskæftiger os med, ikke kan bidrage til at ændre dette Forhold,